

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 112/21
Luxembourg, 22. junij 2021

Sodba v zadevi C-872/19 P
Venezuela/Svet

Venezuela ima procesno upravičenje zoper uredbo, s katero so uvedeni omejevalni ukrepi glede nje

Sodišče je razveljavilo sodbo Splošnega sodišča, ki je razsodilo drugače, in zadevo vrnilo temu sodišču, da vsebinsko odloči o ničnostni tožbi

Ob upoštevanju poslabšanja položaja na področju človekovih pravic, pravne države in demokracije je Svet Evropske unije leta 2017 sprejel omejevalne ukrepe proti Venezueli. Členi 2, 3, 6 in 7 Uredbe 2017/2063¹ so med drugim določali prepoved prodaje ali dobave vojaškega blaga in vsake s tem povezane tehnologije, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, vsem fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v Venezueli ter prepoved zagotavljanja nekaterih tehničnih, posredniških ali finančnih storitev, povezanih z dobavo tega blaga, navedenim fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v Venezueli.

Venezuela je 6. februarja 2018 vložila tožbo za razglasitev ničnosti Uredbe 2017/2063 v delu, v katerem se določbe te uredbe nanašajo nanjo. Nato je tožbo prilagodila, da bi se ta nanašala tudi na Sklep 2018/1656 in Izvedbeno uredbo 2018/1653², s katerima je Svet sprejete omejevalne ukrepe podaljšal. Splošno sodišče Evropske unije je s sodbo z dne 20. septembra 2019 to tožbo zavrglo kot nedopustno, ker sporne določbe ne vplivajo neposredno na pravni položaj Venezuele³.

Sodišče, pri katerem je Venezuela vložila pritožbo, je odločilo o uporabi meril za dopustnost iz člena 263, četrti odstavek, PDEU v zvezi z ničnostno tožbo, ki jo tretja država vложи zoper omejevalne ukrepe, ki jih je Svet sprejel glede na razmere v tej državi. Sodbo Splošnega sodišča je razveljavilo v delu, v katerem je bila z njo tožba Venezuele za razglasitev ničnosti členov 2, 3, 6 in 7 Uredbe 2017/2063 razglašena za nedopustno, in zadevo vrnilo Splošnemu sodišču, da o njej vsebinsko odloči.

Presoja Sodišča

Sodišče je najprej navedlo, da ker se pritožba Venezuele ne nanaša na del izpodbijane sodbe, v katerem je bila tožba te tretje države za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe 2018/1653 in Sklepa 2018/1656 zavržena kot nedopustna, je Splošno sodišče o tem odločilo pravnomočno. Sodišče je nato opozorilo, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso po potrebi po uradni dolžnosti odloči o razlogu javnega reda, ki se nanaša na kršitev pogojev dopustnosti, določenih v členu 263 PDEU.

V obravnavanem primeru je po uradni dolžnosti postavilo vprašanje, ali je Venezuelo mogoče šteti za „pravno osebo“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. V zvezi s tem je poudarilo, da iz te določbe ne izhaja, da se nekatere kategorije pravnih oseb ne bi mogle sklicevati na možnost vložitve ničnostne tožbe iz tega člena. Poleg tega niti iz njegove prejšnje sodne prakse ne

¹ Uredba Sveta (EU) 2017/2063 z dne 13. novembra 2017 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Venezueli (UL 2017, L 295, str. 21).

² Sklep Sveta (SZVP) 2018/1656 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Sklepa (SZVP) 2017/2074 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Venezueli (UL 2018, L 276, str. 10) in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2018/1653 z dne 6. novembra 2018 o izvajanju Uredbe (EU) 2017/2063 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Venezueli (UL 2018, L 276, str. 1).

³ Sodba z dne 20. septembra 2019, Venezuela/Svet, T-65/18.

izhaja, da se pojem „pravna oseba“, uporabljen v členu 263, četrti odstavek, PDEU, razlaga ozko. Sodišče je nato poudarilo, da načelo, v skladu s katerim Unija temelji zlasti na vrednoti pravne države, izhaja tako iz člena 2 PEU kot iz člena 21 PEU, na katerega napotuje člen 23 PEU, ki se nanaša na skupno zunanjo in varnostno politiko (SZVP). V teh okoliščinah je presodilo, da **mora imeti tretja država** v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU glede na načeli učinkovitega sodnega nadzora in pravne države **procesno upravičenje kot „pravna oseba“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, kadar so izpolnjeni drugi pogoji iz te določbe**. V zvezi s tem je pojasnilo, da **obveznosti Unije, da skrbi za spoštovanje pravne države, niso podrejene pogoju vzajemnosti. Zato je treba Venezuelo kot državo, ki ima mednarodno pravno osebnost, šteti za „pravno osebo“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU**.

Dalje, Sodišče je presodilo, da **je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da zadevni omejevalni ukrepi niso neposredno vplivali na pravni položaj Venezuele, napačno uporabilo pravo**. V zvezi s tem je ugotovilo, da so bili zadevni omejevalni ukrepi sprejeti proti Venezueli. Prepoved opravljanja nekaterih transakcij gospodarskim subjektom Unije namreč pomeni, da se Venezueli prepoveduje opravljanje navedenih transakcij s temi gospodarskimi subjekti. Poleg tega, ker je bil učinek začetka veljavnosti Uredbe 2017/2063 takojšnja in samodejna uporaba prepovedi iz členov 2, 3, 6 in 7 te uredbe, te prepovedi Venezueli preprečujejo pridobitev številnih izdelkov in storitev. Sodišče je iz tega sklepalo, da te določbe neposredno vplivajo na pravni položaj te države. V zvezi s tem je poudarilo, da ni treba razlikovati glede na to, ali posli te države spadajo med dejanja upravljanja (*iure gestionis*) ali med oblastvena dejanja (*iure imperii*). Prav tako je ugotovilo, da okoliščina, da zadevni omejevalni ukrepi ne pomenijo absolutne ovire za Venezuelo, da se oskrbi z zadevnim blagom in storitvami, ni upoštevna v ta namen.

Sodišče je nato vsebinsko odločilo o drugih razlogih za nedopustnost, ki jih je Svet prvotno navedel pred Splošnim sodiščem. V zvezi z razlogom, ki se nanaša na neobstoj pravnega interesa Venezuele, je Sodišče štelo, da ker lahko prepovedi, določene v členih 2, 3, 6 in 7 Uredbe 2017/2063, škodujejo interesom Bolivarske republike Venezuele, zlasti gospodarskim, bi lahko razglasitev njihove ničnosti sama po sebi imela koristi zanjo. V zvezi z razlogom, ki se nanaša na to, da naj se sporne določbe ne bi nanašale neposredno na Venezuelo, je Sodišče menilo, da se prepovedi iz zadevnih členov Uredbe 2017/2063 uporabljajo, ne da bi ti členi naslovnikom, zadolženim za izvedbo teh prepovedi, puščali diskrecijsko pravico in ne da bi bilo treba sprejeti izvedbene ukrepe. Ker je Sodišče že ugotovilo, da te določbe vplivajo na pravni položaj Venezuele, je ta razlog zavrnilo.

Nazadnje, Sodišče je poudarilo, da **je Uredba 2017/2063 „predpis“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Ker členi te uredbe, ki jih Venezuela izpodbija, poleg tega ne potrebujejo izvedbenih ukrepov, je Sodišče ugotovilo, da ima ta tretja država procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper njih, ne da bi ji bilo treba dokazati, da se te določbe nanjo nanašajo posamično**.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Slike z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.